دریچه

گرم‌خانه‌ها و چند موضوع الزامی

سیمین فروغ‌زاده*

● سال‌هاست که پدیده بی‌خانمانی در آغاز فصل سرما مبحث روز نشریات مختلف می‌شود. نوشتار حاضر در پی پاسخ به این سؤال است که برای ایجاد و چگونگی عملکرد گرم‌خانه‌ها به‌عنوان یک سرپناه موقت برای بی‌خانمان‌ها چه الزاماتی را باید رعایت کرد؟ و چگونه می‌توان با بی‌خانمانی به‌عنوان یک مسئله اجتماعی به شیوه علمی برخورد کرد؟ بی‌خانمان‌ها طردشدگان اجتماعی‌اند؛ چراکه هم از منابع منظم اشتغال محروم‌اند و هم از چتر حمایتی دولت بی‌بهره‌اند. بااین‌همه آنها الزاما مجرم نیستند. بلکه به دلایل مختلفی بی‌خانمان شده‌اند. در بین آنها دست‌فروش، کودک کار، دختران و زنان آسیب‌دیده، معلول، متکدی و... دیده می‌شوند. بی‌خانمان‌ها آسیب‌پذیرترین گروه جامعه شهری هستند که توان سازماندهی طبیعی زندگی خود را ندارند. اگرچه آمار رسمی و دقیقی از بی‌خانمان‌ها در ایران وجود ندارد اما در سال‌های اخیر رشد فزاینده تعداد گرم‌خانه‌ها و راه‌اندازی تیم‌های گشت برای جمع‌آوری افراد بی‌خانمان خود نشانه‌ای بر افزایش افراد بی‌خانمان در کشورمان است. در بسیاری از کشورها یکی از راهکارهای سامان موقت بی‌خانمان‌ها، ایجاد گرم‌خانه است که سابقه آن در ایران به کمتر از ۱۰ سال می‌رسد. اما تأسیس گرم‌خانه در یک محل تبعاتی دارد. از جمله آنها این است که باعث تمرکز بی‌خانمان‌ها در محلات خاصی از شهر می‌شود و به دلیل تمرکز در یک محل باعث تأثیرپذیری بی‌خانمان‌ها از یکدیگر می‌شود. مردم از یک‌سو از رهابودن بی‌خانمان‌ها در شهر و از سوی دیگر از قرارگرفتن گرم‌خانه‌ها نزدیک محل سکونتشان احساس ناامنی می‌کنند. از منظر اقتصادی، واحدهای مسکونی در این محلات با کاهش قیمت روبه‌رو می‌شود و مهم‌تر از همه این مسئله است که این محل مأمنی برای فعالیت مجرمانه می‌شود و احتمال رفتارهای خلاف و غیرقانونی اعم از درگیری و نزاع و خشونت نیز وجود دارد. اما نبود گرم‌خانه هم پیامدهایی خواهد داشت که چندان خوشایند نیست. از مهم‌ترین آنها پراکندگی افراد بی‌خانمان در شهر و به‌تبع آن دشواری خدمات‌رسانی به آنها، مرگ‌ومیر در خیابان، اعتیاد و ارتکاب به جرم، گسترش تکدی‌گری، گسترش بیماری و در نهایت نامناسب‌شدن چهره شهر از جمله آنهاست. امروزه با وجود تبعاتی که تأسیس گرم‌خانه دارد، در بسیاری از شهرهای رو به توسعه، گرم‌خانه‌ها به دلیل غلبه کارکردهای مثبت بر کارکردهای منفی ایجاد می‌شوند. اما برای برخورد علمی با پدیده بی‌خانمانی باید به مواردی توجه داشت تا تشکیل گرم‌خانه‌ها حداقل پیامد منفی را به‌دنبال داشته باشد. از جمله این موارد چنین است:

● درباره ایجاد فضای گرم‌خانه در شهر مکان‌سنجی شود و برای این دو سؤال پاسخ منطقی وجود داشته باشد که گرم‌خانه در کجای شهر واقع شود و چرا؟

● درباره ساعت فعالیت، سن ورود، ظرفیت مکان و وسعت، خدمات قابل ارائه اعم از مددکاری و پزشکی و... تصمیم‌گیری شود.

● می‌توان از مؤسسات خصوصی اعم از غیرانتفاعی و خیریه که پشتوانه آنها همکاری مالی و غیرمالی مردم است، طلب همکاری کرد و در ابتدای راه بهتر است به‌عنوان الگو به فعالیت‌های دو سازمان مردم‌نهاد، غیردولتی و غیرسیاسی یعنی «سرای نجات‌یافتگان مولاعلی (سنا)» و «جمعیت طلوع بی‌نشان‌ها» که در دو شهر بزرگ کشور یعنی مشهد و تهران فعالیت چندین ساله دارند، توجه کرد و چگونگی عملکرد آنها را در جذب، توانمندسازی و بازگشت بی‌خانمان‌ها به جامعه مورد توجه قرار داد.

● با توجه به نبود مدیریت قوی و یکپارچه برای سامان و اداره بی‌خانمان‌ها، بهتر است تعامل بین سازمانی (دست‌کم بین بهزیستی، شهرداری و نیروی انتظامی) در شکل‌گیری و انجام فعالیت گرم‌خانه‌ها به وجود آید و در نهایت یک سازمان به‌طور مستقل مسئولیت اداره این اماکن را بر عهده بگیرد.

● برای کاهش پیامدهای منفی گرم‌خانه‌ها، باید در مراحل مکان‌سنجی، شکل‌گیری و فعالیت، مطالعه اجتماعی در قالب پیوست به بررسی پیامدهای فرهنگی و اجتماعی بپردازند.

● کمک به بی‌خانمان‌ها باید با مداخله اجتماعی همراه باشد و مداخله در آسیب‌های اجتماعی دربرگیرنده فعالیت در سطوح مختلف پیشگیری، مراقبت و حمایت است. بی‌شک برای انجام مداخله اجتماعی باید شکاف میان پژوهشگران این حوزه، سازمان‌های مردم‌نهاد، دستگاه‌های دولتی مرتبط و افراد بی‌خانمان مرتفع شود.

● برای درک واقع‌بینانه و علمی، همچنین سیاست‌گذاری اجتماعی و برنامه‌ریزی بلندمدت و درنهایت انجام مداخلات اجتماعی و روان‌شناسی، باید آمار دقیقی از بی‌خانمان‌ها در هر شهر و طبقه‌بندی آنها براساس متغیرهای اجتماعی و جمعیت‌شناختی (سن، جنس، داشتن یا نداشتن بیماری روانی و معلولیت جسمی، داشتن یا نداشتن خانواده، مهاجرت (شهر/ روستا)، مدت زمان بی‌خانمانی، دفعات بی‌خانمانی، داشتن یا نداشتن مهارت و هنر، سوابق جرم و زندان و...) وجود داشته باشد که متأسفانه این آمار در ایران به‌صورت رسمی وجود ندارد و این خلأ جدی سد راه محققان و برنامه‌ریزان این حوزه است.

*عضو هیئت‌علمی جهاد دانشگاهی خراسان‌رضوی

وزیر پیشنهادی نیرو: شرکت سدسازی ندارم که نگران باشم

بررسی «شرق» درباره مؤلفه‌های مهم برای سکاندار وزارت نیرو

صدرا محقق: حسن روحانی، رئیس‌جمهور، رضا اردکانیان را به‌عنوان وزیر پیشنهادی نیرو به مجلس معرفی کرد. حبیب‌الله بیطرف، وزیر پیشنهادی قبلی برای این وزارتخانه در روزی که همه دیگر وزرای پیشنهادی رأی اعتماد گرفتند، رأی نگرفت و افتاد. یکی از عمده دلایلی که باعث رأی منفی او شد، موضوعات و مسائل محیط‌زیستی و به‌خصوص موضوعات در حوزه منابع آب بود. حالا اردکانیان به‌عنوان گزینه جدید راهی مجلس می‌شود تا شانس خود را در این زمینه محک بزند. اما او تا چه اندازه در زمینه محیط زیست و مسائل مهم برای دوستداران و فعالان این حوزه به‌ویژه مدیریت منابع آب سابقه، عملکرد و رزومه مشخص دارد؟ از طرفی به‌صورت‌کلی وزیر پیشنهادی مناسب از نظر فعالان و کارشناسان حوزه محیط زیست برای وزارتخانه‌ای مانند نیرو باید چه ویژگی‌ها و شرایطی داشته باشد؟ همین سؤال دوم را با محمد درویش کارشناس شناخته‌شده محیط زیست که تا لحظه انجام این گفت‌وگو مدیرکل دفتر آموزش و مشارکت‌های مردمی سازمان حفاظت محیط زیست بود، پرسیدم و او این‌گونه پاسخ داد: «به‌نظرم مهم‌ترین ویژگی که در شرایط کنونی کشور وزیر نیرو از منظر یک محیط‌زیستی باید داشته باشد، کسی است که در پای مصلحت‌های بخشی وزارتخانه خودش، ملاحظات، موازین و اصول مسلم محیط‌زیستی را ذبح نکند. وزیری است که رعایت ملاحظات محیط‌زیستی را رعایت ملاحظات یک سازمان رقیب نداند، بلکه آنها را زیرساخت توسعه پایدار کشور به‌شمار بیاورد. اگر وزیر پیشنهادی نیرو چنین ویژگی‌ای داشته باشد، وقتی می‌خواهد فرمان ساخت یک سد را امضا کند، فقط به کارایی آن سد به‌لحاظ ذخیره‌کردن میزان مشخصی آب یا تولید فلان مقدار برق توجه نمی‌کند یا فقط به میزان بودجه‌ای که برای ساخت آن سد راهی خزانه وزارتخانه‌اش می‌شود و بیلان کسب‌وکار وزارتش را رونق می‌دهد، نگاه نمی‌کند بلکه به اثربخشی آن پروژه و تأثیر آن در زمینه توسعه پایدار کشور هم توجه می‌کند».

درویش در ادامه می‌گوید: «به‌عنوان مثال سد گتوند به‌لحاظ اصول سازه‌ای و مهندسی و شیوه ساخت سازه به‌شدت پایدار و قابل دفاع است، در برابر زلزله‌های تا ۸.۵ ریشتر و سیل‌های با دور برگشت هزارساله هم می‌تواند مقاومت کند و هیچ مشکلی برایش رخ نمی‌دهد، بودجه و تخصص و انرژی فراوانی هم صرف ساخت آن شده است. اما آیا فقط این همه داستان است؟ به وضوح نه، چرا که اشتباه در جانمایی و در نظر نگرفتن اصول توسعه پایدار باعث شده همین سد به یکی از بزرگ‌ترین معضلات کشور بدل شود، محیط زیست کشور در پایین دست را به مخاطره جدی انداخته و دولت مجبور است برای حل بحران آن ۹ هزار میلیارد تومان هزینه کند تا از شر این سد رها شود؛ درصورتی‌که اگر وزیر نیرویی که دستور ساخت این سد را امضا کرد، آن ملاحظات را رعایت می‌کرد الان با این مشکل مواجه نبودیم».

این کارشناس محیط زیست همچنین درباره دیگر ویژگی‌های یک وزیر نیروی مورد قبول محیط‌زیستی‌ها می‌گوید: «چنین وزیر نیرویی باید به غلبه تفکر سازه‌ای در مدیریت آب پایان بدهد، باید تحت هیچ شرایطی مگر تأمین

آب شرب مردم، تن به ساخت سدهای جدید ندهد. باید برای تأمین انرژی از روش‌های نوین تولید انرژی مانند انرژی بادی و زمین گرمایی و جزر و مدی و.... استفاده کند؛ نه نیروگاه‌های حرارتی و سدهای برقابی. این وزیر باید اولویت وزارتخانه‌اش بر اساس بازچرخانی آب، مدیریت مصرف آب و موضوعاتی از این دست رتبه‌بندی شود. وزیری می‌تواند نمره قبولی بگیرد که بتواند در پایان دوره کاری‌اش هدررفت یک‌سوم آب شرب کشور در لوله‌های فرسوده را حل بکند، نه اینکه چند سد جدید را به سدهای ناکارآمد و غیرلازم کشور اضافه کند». پاسخ به سؤال اول طرح‌شده در این گزارش یعنی وزیر پیشنهادی در زمینه محیط زیست و مسائل مهم برای دوستداران و فعالان این حوزه به‌ویژه مدیریت منابع آب چه سابقه، عملکرد و رزومه مشخصی دارد؟ را روز گذشته پایگاه اطلاع‌رسانی دولت در قالب گفت‌وگویی با رضا اردکانیان داده است، در این مصاحبه از او در رابطه با همین موضوعات سؤال پرسیده شده و مطلبش با تیتر «اولویت، اصلاح روش مصرف انرژی در وزارت نیرو است» منتشر شده است. در لید این مصاحبه درباره اردکانیان این‌طور نوشته‌اند: «مخالفان رضا اردکانیان، وزیر پیشنهادی نیرو معتقدند که او به محیط زیست بی‌توجه است اما کارنامه او چیز دیگری را نشان می‌دهد: «در ۱۰ سال گذشته تمرکزم بر حفاظت منابع زیستی بوده است»؛ «استاد تمام دانشکده علوم زیست‌محیطی دانشگاه آلمان بودم»؛ «انستیتویی برای دانشگاه سازمان ملل برای مدیریت به‌هم‌پیوسته منابع زیست‌محیطی تأسیس کردم، این انستیتو اولین انستیتویی است که در تاریخ سازمان ملل دوره دکترا برگزار می‌کند و مدرک می‌دهد»؛ این کارنامه نشان می‌دهد که اهتمام اردکانیان حفظ محیط زیست و منابع محدود زیستی در سطحی کلان و جهانی است. آنچه در این گفت‌وگو بر آن تأکید داشت، تغییر یک گفتمان بود، مدیریت تأمین و عرضه باید به مدیریت تقاضا تبدیل شود که رویکردی اجتماعی می‌خواهد نه صرفا مهندسی. اردکانیان معتقد است ظرفیت‌ها در کشور به‌گونه‌ای است که می‌توان از بحران آب گذشت.

وزیر پیشنهادی نیرو در پاسخ به سؤالی درباره وضعیت الگوی مصرف و اصلاح این روند، جنگ آب، منابع محدود آبی این‌طور توضیح داده است: «یکی از مواردی که باید به آن توجه داشت، نحوه مصرف منابع طبیعی و ازجمله آب در کشورمان است. اگر تغییر اقلیم و خشک‌سالی نداشته باشیم، اگر مخالفت برای جابه‌جایی آب از نقطه‌ای به نقطه‌ای دیگر هم نداشته باشیم، اما نحوه مصرفمان به همین روال موجود باشد، به مشکل برخواهیم خورد و هر چه قدر این مشکل دیرتر بروز پیدا کند، حل آن سخت‌تر و با هزینه‌های بیشتری همراه است».

او در رابطه با مسئله پرمناقشه طرح‌های انتقال آب هم چنین نظری طرح کرد: «انتقال آب در کشور خشک و نیمه‌خشکی همچون ایران در مقاطعی ضرورت است ولی به شرط و شروطی. همان‌طور که در نقطه‌ای که آب هست باید بررسی شود که براساس اصول فنی امکان جابه‌جایی آب فنی است یا خیر درخصوص جایی که انتقال آب به آنجا صورت می‌گیرد نیز باید بررسی شود که آیا اساسا این انتقال آب در آن منطقه پاسخ‌گو خواهد بود یا خیر. باید قبل از هرگونه تصمیم‌های این‌چنینی بررسی کنیم که آیا اساسا کاهش تلفات آب را جدی می‌گیریم یا خیر. یا اینکه بررسی کنیم چه میزان از پساب‌های تصفیه‌شده استفاده می‌کنیم. آیا ارزش اقتصادی آب در حد متعارف دیده می‌شود و اگر به این مسائل توجه نکنیم و تنها به‌دنبال راهکارهایی این‌چنینی باشیم مانند مجروحی است که به بیمارستان انتقال داده‌شده و خون‌ریزی داخلی دارد ولی بدون توجه به خون‌ریزی داخلی تنها به او خون تزریق کنیم».

اردکانیان همچنین معتقد است باید از دامن‌زدن به مسائل بین قوم‌ها و استان‌ها پرهیز کنیم و ادامه می‌دهد: «من برای حل مشکلات این حوزه خوش‌بین هستم. در ۱۰ سال گذشته با ۴۵ کشور دنیا در زمینه آب همکاری داشته‌ام و با امکاناتی که داریم مسائل را حل می‌کنیم. البته باید بدانیم شیوه مصرف در آب و برق، شیوه درستی نیست. براساس گزارش‌های اعلام‌شده امسال نسبت به سال گذشته ۷.۳ درصد رشد پیک داشتیم و این برای کشوری که در آستانه تحول برای رونق و تولید است ناشی از مصرف‌گرایی است. در این زمینه باید کارکنیم. این روش مصرف نه در آب و برق و نه در هیچ ماده طبیعی دیگری قابل‌قبول و قابل‌دوام نیست. باید این اعتماد در مردم به وجود بیاید که با تغییر معنادار در نحوه مصرف، مشکلات دراین‌باره از بین می‌رود».

اردکانیان همچنین در پاسخ به سؤالی دیگر در رابطه با اینکه گفته می‌شود او به‌دنبال رویه سدسازی است این‌طور پاسخ داد: «من شرکت سدسازی ندارم که نگران بی‌کاری آنها باشم. در دوره‌ای باید آب‌ها را مهار می‌کردیم و باید تمرکز می‌کردیم تا در دوره کوتاه منابع آب‌های سطحی را کنترل کنیم. آن دوره سپری شده است. بخش‌هایی هنوز باقی است ولی توجه بیشتر باید به اقتضائات دوره مدیریت تقاضا باشد. اینکه آب‌ها را چگونه مصرف می‌کنیم. باید به این مسئله توجه داشت که آیا نقاط کم‌آب همه کارهایی را که لازم است در زمینه نحوه مدیریت مصرف انجام می‌دهند یا خیر. چون اگر به این مسائل توجه نکنند آب‌های جدید هم مصرف می‌شود و مشکلات همچنان باقی خواهد ماند».

شورای شهر تهران با وجود برگزاری ۱۵ جلسه هنوز به موضوعات مهم شهر ورود نکرده است

صحن سرد شورا

معصومه اصغری: اعضای پنجمین دوره شورای شهر تهران در روزهایی که هنوز روی صندلی‌های سبز بهشت ننشسته بودند، وعده‌ها و قول‌های جدی و زیادی را به مردم می‌دادند. حالا ۱۵ جلسه رسمی از شورای جدید گذشته است، اما هنوز در موضوعات و دستورجلسه‌هایی که طرح می‌شود رد و نشانی از پیگیری جدی موارد وعده‌داده‌شده دیده نمی‌شود؛ موضوعی که حتی صدای برخی از اعضای شورا مانند الویری و فراهانی را هم درآورده است. الویری روز گذشته در صحن علنی شورا در اعتراض به همین وضعیت گفت: «اجازه دهید کمیسیون‌ها فعال شوند و خوراک تهیه کنند، چراکه با این وضعیت می‌توانیم تفسیر آیت‌الکرسی را به دستور جلسات اضافه کنیم».

هم‌زمان با پایان دوره ۱۲ساله مدیریت شهری و شروع دوره جدید با رویکردهای سیاسی و اجتماعی جدید بسیاری از مطالبات اجتماعی به شکل رسمی در فضای انتخاباتی و نیز در شبکه‌های اجتماعی از سوی شهروندان مطرح شد. موضوعات مهمی در شعارهای انتخاباتی و مانورهای رسانه‌ای لیست امید و بسیاری از کاندیداهای انتخابات شوراها مطرح بود که بسیاری از آنها به دلیل عملکرد مدیریت قبلی شهرداری تهران تا روزهای پایانی ادامه داشتند. افتتاح عجولانه مترو در خطوط هفت و خط موسوم به خط هشت حواشی زیادی داشت، اما چون در روزهای پایانی دوره کاری شورای چهارم بود و آنها جز یک عضو (رحمت‌الله حافظی) علاقه‌ای به پیگیری این موضوع نداشتند، ورود جدی نکردند، اما شورای‌پنجمی‌ها که در آن روزها انتخاب شده بودند و جلسات مشترک منتخبان را برگزار می‌کردند وارد این موضوع شدند و گفتند بلافاصله پس از ورود به شورای پنجم دستورات جدید برای پیگیری و توقف این خطوط که ناامنی برای مردم دارند، صادر خواهند کرد. محسن هاشمی که سال‌ها مدیرعامل مترو تهران و در صدر لیست امید بود و حالا رئیس شورای شهر تهران است، در آن روزها صراحتا اعلام کرد که به‌محض حضور در شورای شهر تهران خطوط جدید افتتاح‌شده مترو را متوقف خواهد کرد چرا که جان مردم در خطر است. موضوع دیگری که از سوی شورای‌پنجمی‌های منتخب بارها مطرح و بنا بر درخواست‌های مکرر مردم قول پیگیری داده شد، پیگیری موضوع املاک نجومی و تخلفات گسترده در حوزه املاک بود. موضوع مهم دیگر اعلام‌شده برای پیگیری فوری در شورا، لغو مصوبه برج‌باغ بود. مواردی که گفته شده تقریبا از سوی هر ۲۱ عضو شورای پنجم به شکلی کلی و جزئی مطرح و موشکافی شد، اما در هفته‌های گذشته جلسات شورای شهر تهران در شرایطی بود که بیشتر به کسالت گذشت تا کفایت. این شرایط آن‌گونه مشهود و ملموس بود که جدای از بی‌میلی خبرنگاران همیشه حاضر در جلسات شورای شهر تهران به حضور در شورا، روز گذشته مرتضی الویری، رئیس کمیسیون برنامه‌وبودجه شورا، این وضعیت بی‌برنامگی را به رخ دیگر اعضا و رئیس شورا کشاند و تذکر داد. مرتضی الویری در تذکری به گزارش چشم‌انداز و رویکردهای معاونت حمل‌ونقل اشاره کرد و گفت: جای سؤال است که ارائه گزارش چشم‌انداز و رویکردها از سوی کمیسیون‌ها با چه مجوز و استناد قانونی در دستور جلسه قرار گرفته است. شورا دستور جلسه دیگری ندارد؟ او درباره قواعد قانونی برگزاری جلسات عمومی شورا هم صحبت کرد و ادامه داد: الزامی نیست که هشت جلسه در ماه برگزار شود، بلکه می‌توانیم بر اساس قانون، دو جلسه در ماه داشته باشیم، اجازه دهید کمیسیون‌ها فعال شوند و خوراک تهیه کنند، چراکه با این وضعیت می‌توانیم تفسیر آیت‌الکرسی را به دستور جلسات اضافه کنیم.

امینی، نایب‌رئیس شورا که در این زمان در غیاب محسن هاشمی رئیس جلسه بود، این تذکر را متوجه‌به‌خشخاش‌گذاشتن قلمداد کرد و گفت: کار در شورا فرابخشی است و همه اعضا باید از اهداف کمیسیون‌های دیگر باخبر شوند. این موضوع از سوی افشین حبیب‌زاده هم مورد اعتراض قرار گرفت، اما مجید فراهانی هم در تأیید اظهارات هم‌کمیسیونی خود در کمیسیون برنامه‌وبودجه گفت: در پنج جلسه متوالی بحث انتخاب نمایندگان شورا در کمیته‌ها و... به تعویق افتاده است. جلسات کمیته‌ها و کمیسیون‌های بیرون از شورا بدون حضور اعضای شورا تشکیل می‌شود و به نظر می‌رسد باید اهم و فی‌الاهمی درباره دستورات شورا صورت گیرد.

به گزارش «شرق»، این اشاره فراهانی به موارد متعدد انتخاب نماینده برای عضویت در فلان کمیسیون و هیئت‌مدیره و کمیته استانی و شهرستان و ... است که در هفته‌های گذشته وقت قابل‌توجهی را از جلسات شورای شهر تهران گرفته. این موضوع و زمانی که برای آن اختصاص یافته، محل اختلاف تعدادی از اعضا با هم است. از سوی دیگر دوبرابرشدن جلسات عمومی شورای شهر تهران به‌تنهایی محلی از ایجاد مشکل شده است. پیش‌تر تمامی موضوعات مهم و تعاملات جدی و محرمانه با شهردار تهران و میان خود اعضای شورای شهر تهران در جلسات بدون حضور مستمع یکشنبه‌ها برگزار می‌شد و این جلسات در عین غیرعلنی‌بودن برای رسانه‌ها اهمیت زیادی داشت، اما حالا با علنی‌شدن جلسات و دستورجلساتی که موضوعیت خبری خاصی ندارند یا هنوز کاملا پخته و به مرحله بررسی جدی نرسیده‌اند، جذابیت این جلسات به حداقل رسیده است. موضوع علنی‌شدن جلسات یکشنبه‌ها یکی از مطالبات رسانه‌ها در دوره‌های قبل بود که شورای پنجم به آن لبیک گفت، اما به نظر می‌رسد تنها علنی‌کردن موضوعات کلید شفافیت و توجه در امورات شورای شهر تهران نیست. در این مورد دو احتمال وجود دارد؛ یا شورا هنوز موضوع و طرحی جدی برای بررسی ندارد و این همان سؤال جدی است که چرا هنوز وارد موضوعات مهمی که مردم انتظار دارند نشده‌اند؟ یا موضوعات دارند در جای دیگری غیر از شورا بررسی و حل‌وفصل می‌شوند و قرار است شورا نقطه نهایی یک تصمیم باشد و به‌همین‌دلیل هنوز موتور کمیسیون‌ها و صحن شورای پنجمی‌ها روشن نشده است.

اما این موضوعات مهم در میانه خبرهای روزمره گمشده بارها از سوی رسانه‌ها در چند هفته گذشته مورد اعتراض ضمنی و اشارات غیررسمی قرار گرفته است اما شورای پنجمی‌ها که پیش از این خیلی صریح و جدی درباره موضوعات حرف می‌زدند، حالا که وارد گود شده‌اند تصمیم به تشکیل انواع کمیته و کمیسیون و کارگروه و... گرفته‌اند و خود را ملزم به رسیدن به نتیجه و جمع‌بندی و اتفاق نظر و... کرده‌اند. شورای پنجمی‌ها درباره موضوعات مختلفی که رسانه‌ها از آنها سؤال می‌کنند اگر کلی‌گویی نکنند، می‌گویند همه‌چیز در کمیسیون‌ها در حال بررسی است و هنوز وقت حرف‌زدن یا توضیح یا جمع‌بندی نرسیده است.

از این جهت علی اعطا، سخنگوی شورای شهر تهران که در پایان جلسات یکشنبه شورای شهر به‌عنوان سخنگو رودرروی خبرنگاران می‌نشیند، دراین‌باره مورد سؤال قرار گرفت اما نظرش به‌نظر رسانه‌ها نزدیک نبود و این تحلیل «شرق» را رد کرد و گفت: ممکن است دستور جلسات و حرف‌های ما برای خبرنگاران جذابیتی نداشته باشد اما طرح ناپخته تاکنون نداشتیم و این موضوع را قبول نمی‌کنم. برخی از اعضا نظراتشان را درباره طرح‌ها مطرح می‌کنند که نظر شخصی‌شان است؛ اما قبول دارم سرعت کار در صحن شورا از کمیسیون‌ها عقب‌تر است. البته علی اعطا در یک مورد نقض گفت اگر درباره موضوعات حرف نمی‌زنیم به این معنی نیست که کاری صورت نگرفته و همین حالا در کمیسیون شهرسازی و دبیرخانه وزارت راه درباره موضوع برج باغ در حال بررسی هستیم. موضوع یکدست‌شدن جریان موجود در شورای شهر تهران یکی از نگرانی‌هایی بود که از مدت‌ها قبل از انتخابات شوراها مطرح بود و این‌گونه به‌نظر می‌آمد که این موضوع می‌تواند در پیگیری مطالبات شهروندان همچون شمشیری دودم عمل کند. حالا که زمان کوتاهی از شروع دوره پنجم گذشته است هنوز این نگرانی وجود دارد و به‌نظر روند رفتارها و عملکردها در شورای پنجم و پیگیری مطالباتی که مردم به‌خاطر آنها رأی داده‌اند، روند مطلوبی نیست. مردم تهران هنوز درباره حادثه پلاسکو و دلایل این حادثه کنجکاوند، مردم تهران هنوز آمار باغ‌های در حال تخریب تهران را به صورت موردی به رسانه‌ها اطلاع می‌دهند درحالی‌که نمی‌دانند کدام عضو شورا پیگیر این موضوعات است، مردم تهران در آستانه ماه‌های تشدید آلودگی هوای تهرانند درحالی‌که نمایندگان جدیدشان هنوز وارد موضوعات مهم کنترل‌کننده وضعیت حمل‌ونقل و آلاینده‌های هوا نشده‌اند.

خبر

سخنگوی شورای شهر تهران:

در موضوع پادگان ۰۶ بحث سوداگری در کار نیست

● سخنگوی شورای شهر تهران، ری و تجریش در واکنش به ممنوع‌التصویری علی نجفی، شهردار تهران اظهار کرد: انتظار ما از سازمان صداوسیما این است که مانند سال‌های گذشته رویکرد حمایتی خود را از مدیریت شهری تداوم ببخشد. علی اعطا ظهر روز گذشته درباره موضوع ممنوع‌التصویری شهردار تهران گفت: دو مطلب دراین‌خصوص وجود دارد. اینکه رئیس شورا در جلسه اخیر توضیح روشنی دادند و اعلام کردند که انتظار داریم صداوسیما مانند ۱۴ سال گذشته که رویکرد حمایتی از مدیریت شهری داشته، این روال تداوم داشته باشد. او با بیان اینکه ما به جمع‌بندی قطعی درباره ممنوع‌التصویری نجفی نرسیده‌ایم، گفت: چرا که اخبار پوشش داده می‌شوند اما آن‌طور که باید پوشش نمی‌دهند و انتظار ما بیشتر است. سخنگوی شورای شهر تهران افزود: ارزیابی ما این‌گونه نیست که ممنوع‌التصویری صورت گرفته و انتظار داریم این حمایت‌ها تداوم داشته باشد و در ادامه از رئیس صداوسیما کسب اطلاع می‌شود. اعطا همچنین از دیدار اعضای شورای شهر تهران با رئیس‌جمهور خبر داد و گفت: ما درخواست دیدار با سران سه قوه را داشتیم که دیدار با لاریجانی انجام شد و به‌زودی با رئیس‌جمهور دیدار خواهیم داشت. او درباره وضعیت گود کنار برج میلاد نیز گفت: گزارش‌های محرمانه‌ای درباره مسائل فنی گود مجاور برج میلاد دریافت کرده‌ایم که این موضوع در دستور کار کمیسیون‌های شورای شهر قرار دارد. اعطا در ادامه در پاسخ به سؤالی مبنی بر زمان تعطیلی خط هفت مترو گفت: هنوز به جمع‌بندی نرسیده‌ایم که آیا این خط نیاز به تعطیلی دارد یا خیر؟ او افزود: تردیدی نیست که در این خط مشکلات ایمنی وجود دارد اما هنوز به جمع‌بندی دقیقی درباره نبود ایمنی نرسیدیم و اگر شورا به قطعیت برسد که این خط ناایمن است، تردیدی برای تعطیلی آن وجود ندارد. البته علیخانی رئیس کمیسیون حمل و نقل اعلام کرد که از پورسیدآقایی، معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران، برای حضور در جلسه کمیسیون دعوت کرده اما این جلسه برگزار نشده است. عضو شورای شهر تهران همچنین درباره سرانجام پادگان ۰۶ با بیان اینکه بر اساس رأی کمیسیون ماده پنج، ۷۰ درصد سطح این پادگان باید در اختیار شهر و ۳۰ درصد از سطح پادگان نیز باید متعلق به ارتش باشد، گفت: بر اساس این مصوبه ارتش می‌تواند در بخشی از این ۳۰ درصد ساخت و ساز کند که درحال‌حاضر نیز ساخت و سازش طبق قاعده جلو رفته است و تنها موضوعی که مطرح است، بحث عدم رسیدگی مناسب به درختان است که آن موضوع را پیگیری می‌کنیم؛ وگرنه بحث سوداگری در کار نیست.

بیماری قلبی و عروقی نخستین عامل مرگ‌ومیر زنان ایرانی

● **ایلنا:** رئیس اداره سلامت میان‌سالان وزارت بهداشت با بیان اینکه بیماری‌های قلبی و عروقی مهم‌ترین و اولین عامل مرگ‌ومیر زنان ایرانی است، گفت: براساس آمار بروز سرطان پستان روند صعودی داشته است. مطهره علامه با تأکید بر تحرک جسمانی در زنان گفت: فعالیت فیزیکی عاملی است که در همه ابعاد سلامت زنان از سلامت جسمی تا سلامت روانی و سلامت باروری مؤثر است. مهم‌ترین و شایع‌ترین علت ناتوانی در زنان افسردگی و اضطراب است که با انجام فعالیت جسمانی می‌توان از آن پیشگیری کرد و شادابی، نشاط، اعتمادبه‌نفس، عزت نفس زنان و کیفیت زندگی آنان را افزایش داد. او گفت: تمام عوامل خطر که یک خانم را به بیماری‌های قلبی و عروقی، فشار خون بالا، چربی خون بالا، چاقی، دیابت و... مبتلا می‌کند با فعالیت جسمانی منظم و مستمر قابل کنترل، قابل پیشگیری و قابل درمان است.

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دومرحله ای

شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران

مجوز شماره ۱۳۹۶.۳۳۹۴ نوبت اول

مناقصه گزار: شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران

الف - موضوع و محل مناقصه و زمان اجرای کار :

برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله ای کهاب شامل طراحی ، خرید ، نصب و راه اندازی واحد بازیافت بخار بنزین VRU و بازوهای بارگیری مربوطه در انبارهای نفت شهرهای /ری و میاندوآب به روش adsorption -absorption و به صورت EPC شامل :

کلیه عملیات مربوط به خدمات مهندسی و طراحی ،تهیه مصالح و تجهیزات ، اجرای پروژه و نصب و راه اندازی واحد بازیافت بخار بنزین VRU و بازوهای بارگیری مربوطه در انبارهای نفت در شهرهای ری و میاندوآب

ب - نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار:

توانایی ارایه تضمین قابل قبول و معتبر حسب آیین نامه تضمین در معاملات دولتی و در صورت واریز وجه نقد مبلغ پنج میلیارد و دویست و هشتاد میلیون (۵.۲۸۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال به حساب شماره ۵۵/ ۲۶۶۰۲۶۶ بانک ملت شعبه مستقل مرکزی بنام مناقصه گزار (شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران) که در زمان برگزاری مناقصه می بایست ارائه گردد.

ج - مهلت و نشانی محل دریافت و تحویل استعلام ارزیابی مناقصه گران :

برداشت فرمهای ارزیابی کیفی و HSE از سایت های WWW.MONAGHESE.NIOPDC.IR و WWW.IETS.MPORG.IR و تحویل فرم های تکمیل شده مذکور به همراه مستندات لازم تا دوهفته بعد از تاریخ درج نوبت دوم آگهی به آدرس: تهران خیابان ایرانشهر شمالی- نبش خیابان شاداب - شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران طبقه دوازدهم- طرح کهاب - تلفن : ۸۴۱۲۱۲۸۹ (فرم های استعلام ارزیابی کیفی و ارزیابی توانمندی ، بهداشتی ، ایمنی و زیست محیطی پس از تکمیل با مستندات مربوطه در بسته های جداگانه ارائه گردد) کلیه مستندات بایستی به مهر و امضا پیمانکار ممهور شود.

شرایط متقاضیان:

الف -داشتن گواهی نامه صلاحیت پیمانکاری از سازمان برنامه و بودجه در یکی از موارد ذیل :

*حداقل پایه ۴ در رشته نفت و گاز یا پایه ۳ در رشته تاسیسات و تجهیزات قدیم (با داشتن تجربه در کارهای مشابه) با معرفی مهندس مشاور همکار در رشته خطوط انتقال نفت و گاز

*گواهی نامه صلاحیت طرح و ساخت در پروژه های صنعتی

ب -احراز امتیاز قابل قبول براساس معیارهای ارزیابی توانمندی بهداشتی ، ایمنی و زیست محیطی

ج - داشتن توان و تجربه لازم مرتبط با موضوع مناقصه و احراز امتیاز قابل قبول در ارزیابی های کیفی

د - داشتن گواهی نامه صلاحیت ایمنی صادره از سوی اداره کل تعاون ، کار و رفاه اجتماعی استان محل فعالیت

روابط عمومی شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران